

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym: Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa D. A.

przeciwko M. A.

o podwyższenie alimentów

1. podwyższa alimenty ustalone w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 19 kwietnia 2000 roku w sprawie o rozwód sygnatura akt III C 317/99 od pozwanego M. A. na rzecz jego córki D. A. urodzonej (...) z kwoty 400 złotych miesięcznie do kwoty po 1000 (jeden tysiąc) złotych miesięcznie poczynając od 1 maja 2016 roku płatne do rąk D. A. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. kosztami postępowania obciąża pozwanego M. A. i nakazuje pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej,
4. zasądza od pozwanego M. A. na rzecz powódki D. A. kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
5. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

D. A. urodzona (...) przed ukończeniem 18 roku życia reprezentowana przez matkę I. A. wniosła 01 kwietnia 2015 roku pozew przeciwko swemu ojcu M. A. o podwyższenie alimentów zasądzonych na jej rzecz wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 19 kwietnia 2000 roku w sprawie o rozwód sygnatura akt III C 317/99 z kwoty 400 złotych miesięcznie do kwoty po 1.600 złotych miesięcznie.

Pozwany M. A. wyrażał zgodę na podwyższenie alimentów o kwotę 200 złotych miesięcznie, w pozostałym zakresie wnosił o oddalenie powództwa.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 19 kwietnia 2000 roku w sprawie sygnatura akt III C 317/99 orzeczony został rozwód I. A. i M. A. z winy męża. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką stron D. A. urodzoną (...) mającą wtedy niespełna trzy lata powierzone zostało matce z przyznaniem ojcu prawa wglądu w wychowanie i kształcenie córki. Udział ojca w kosztach utrzymania córki określony został na kwotę 400 złotych miesięcznie (k.3 wyrok w sprawie o rozwód). Zasądzone zostały też alimenty od pozwanego na rzecz jego byłej żony w kwocie 100 złotych miesięcznie. Wtedy rodzice małoletniej nie mieszkali już razem, bowiem pozwany wyprowadził się do innej kobiety. Pozwany pracował w Areszcie Śledczym jako pracownik państwowy z wynagrodzeniem netto miesięcznie

918 złotych. I. A. nie pracowała zajmując się wychowaniem dziecka i pozostając na utrzymaniu swoich rodziców. Miesięczny koszt utrzymania dziecka określony był wtedy przez nią na kwotę 800 złotych.

Od orzeczenia rozwodu minęło 16 lat. Sytuacja stron bardzo się zmieniła. D. A. ma już ukończone 18 lat i uczy się w klasie maturalnej liceum ogólnokształcącego. Zamierza kontynuować naukę na studiach wyższych na kierunku psychologia. Powódka korzystała w styczniu 2016r. z poradni zdrowia psychicznego z powodu epizodu depresji (k.124). Ma wadę wzroku, używa soczewek, nosi aparat ortodontyczny i musi chodzić na wizyty kontrolne. Korzystała także przed maturą z korepetycji z matematyki i języka angielskiego. D. A. mieszka z matką i jest na jej utrzymaniu. Na jej utrzymanie miesięcznie potrzeba około 2.000 (dwa tysiące) złotych w tym : 700 złotych na pokrycie części kosztów mieszkaniowych, 700 złotych na wyżywienie, 300 złotych, na ubrania, buty, kosmetyki i inne potrzebne jej rzeczy, 300 złotych na pokrycie kosztów edukacji tak podstawowej jak i dodatkowej, korepetycje, wypoczynek i inne potrzeby.

I. A., matka powódki ma 39 lat, jest z zawodu technologiem żywienia zbiorowego. Zatrudniona jest w firmie (...) na czas określony od 01.02.2015 roku do 31.01.2017 roku jako specjalista ds. sprzedaży nieruchomości z wynagrodzeniem brutto 3.200 złotych miesięcznie (k.22). W zeznaniach podatkowych za 2014 rok wykazała dochód w wysokości brutto 203.269, 21 (k.25), za 2013 r, 58.022,79 (k.110) za rok 2015 wykazała dochód 154.378,58 (k.139).

Obecnie nie pracuje, jest na zasiłku rehabilitacyjnym (k. 32 orzeczenie lekarza orzecznika ZUS) który wynosić ma 1.200 złotych miesięcznie. Wynajmuje mieszkanie za kwotę 1550 złotych miesięcznie plus opłaty. Przebywała na leczeniu w (...) Centrum (...) w P. od dnia 08.02. 2015 roku do 01.04.2015r. z powodu pogorszenia stanu zdrowia psychicznego, przyjmowała leki (k.34). Potem była jeszcze na oddziale dziennym tego szpitala do 09.07.2015r., gdzie rozpoznane zostały cechy zaburzenia afektywnego dwubiegunowego i nadal kontynuowano leczenie farmakologiczne (k.36). W październiku 2015 roku ponownie otrzymała skierowanie do szpitala psychiatrycznego (k.38). Przebywała w nim po raz kolejny w grudniu 2015 k.86). Postanowieniem tutejszego Sądu z dnia 18.04.2016r. w sprawie syg. akt X GU 344/16 ogłoszona została upadłość I. A. jako osoby nieprowadzącej działalności gospodarczej (k.125). Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z 04.05. 2016r. I. A. uznana została za osobę niezdolną do pracy, z rokowaniem odzyskania zdolności do pracy, gdzie przyjęte zostało założenie że istnieją okoliczności uzasadniające ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 3 miesięcy od ustania uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego (k.126)

M. A. ma 41 lat, był zatrudniony w Areszcie Śledczym W. M. do 30.04.2014 roku jako starszy oddziałowy, z wynagrodzeniem netto 3.612 złotych miesięcznie (k.48 zaświadczenie). Potem przeszedł na zaopatrzenie emerytalne i otrzymuje emeryturę w wysokości 2644 złote miesięcznie. Stara się o zatrudnienie na lotnisku. Do emerytury może dorobić około 2000 – 2.200 złotych miesięcznie. Pozwany twierdzi, że pracował w ochronie dorabiając miesięcznie około 600 -700 złotych. Pozwany jest instruktorem rekreacji ruchowej i samoobrony. Chciał także skończyć szkołę ratownika medycznego i pracować jeżdżąc na karetkach, ale koszty szkoły to około 500 złotych miesięcznie. Pracował kiedyś jeżdżąc na karetkach w L., ale potem -jak twierdzi- nie mógł tego kontynuować z powodu braku kwalifikacji. W zeznaniach podatkowych za 2014 rok pozwany wykazał dochód brutto 72.565,63 (k.117), za rok 2013 (...),50 (k.118). Pozwany ma jeszcze jednego syna K. ma zasądzone alimenty w kwocie 500 złotych miesięcznie, prowadzona jest egzekucja tych alimentów przez Komornika (k.133). Alimenty na rzecz D. również egzekwowane są przez Komornika Sądowego (k.49). Komornik ten egzekwuje także inne należności pozwanego, gdzie zaległość wynosi ok. 50.000 złotych z jednego tylko tytułu, ale są także inne zaległości (k.49- 56). Pozwany z córką D. nie kontaktował się od czasu gdy skończyła ona 5 lat.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o materiał zebrany w aktach sprawy, akta sprawy o rozwód syg. akt III C 317 /99 dowód z przesłuchania świadków : I. A., G. K., M. A. oraz dowód z przesłuchania pozwanego w trybie art. 299 i 304 Kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd Rejonowy zważył co następuje :

Powództwo pełnoletniej już D. A. należało uwzględnić poprzez podwyższenie od 01 maja 2016r. do kwoty 1.000 złotych miesięcznie alimentów ustalonych 16 lat temu w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 19 kwietnia 2000 roku w sprawie o rozwód sygnatura akt III C 317/99 w kwocie 400 złotych miesięcznie.

W pozostałym zakresie powództwo należało powództwo oddalić.

Zgodnie z dyspozycją art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy wszelkie zmiany w statusie ekonomicznym stron powodujące zmianę zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też zmianę zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie – odpowiednio do jego uzdolnień – do pracy dla dobra społeczeństwa.

W niniejszej sprawie dotychczasowy obowiązek alimentacyjny ojca był ustalony na bardzo niską kwotę 400 zł miesięcznie. W ocenie Sądu kwotę tę należało podwyższyć do kwoty 1000 złotych miesięcznie, albowiem koszty utrzymania pełnoletniej już powódki wynoszą obecnie 2.000 złotych miesięcznie, na co składają się koszty wyżywienia, które Sąd ocenił na 700 zł, ponadto koszty mieszkania 700 zł, oraz inne koszty, takie jak koszty zakupu odzieży, obuwia, kosmetyków itp. ok. 300 złotych miesięcznie oraz koszty edukacji, wizyt lekarskich wypoczynku i zaspokojenia innych potrzeb ok. 300 złotych miesięcznie. Ojciec dotychczas partycypował w kosztach utrzymania córki w zbyt małym, w ocenie Sądu, wymiarze, mniejszym, niż połowa tychże kosztów, co było niewystarczające. Ponadto zważyć należy, że pozwany nie uczestniczył w ogóle w wychowaniu córki i nie podejmował żadnych osobistych starań co do zaspokojenia jej potrzeb, nawet tych emocjonalnych.

Prawie cały ciężar utrzymania D. A. spoczywał na matce, która nie jest już w stanie samodzielnie zapewnić córce wszystkich podstawowych potrzeb. Jej sytuacja bardzo pogorszyła się, obecnie w powodu choroby psychicznej uznana została za niezdolną do pracy.

Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego, który twierdził, że nie może płacić wyższych alimentów ponieważ go na to nie stać. Zdaniem Sądu Rejonowego pozwany nie wykorzystuje wszystkich swoich możliwości zarobkowych. Pozwany jest instruktorem rekreacji ruchowej i samoobrony. Pracował w ochronie i stara się o pracę na lotnisku. Jak sam twierdzi, może do emerytury (otrzymanej już w wieku 41 lat) dorobić około 2.000 – 2.200 złotych. Jest mężczyzną zdrowym i ma czas, aby pracować i powinien zdaniem Sądu to robić, gdyż musi zapewnić utrzymanie swoim dzieciom, dopóki te nie będą mogły utrzymać się samodzielnie. Mając na uwadze że pozwany ma jeszcze jedno dziecko Sąd oddalił powództwo ponad kwotę 1.000 złotych miesięcznie zaś bieżące alimenty podwyższył dopiero od dnia 01.05.2016r.

Sąd obciążył kosztami pozwanego M. A., albowiem strona powodowa dochodząca roszczeń alimentacyjnych jest ustawowo zwolniona od ponoszenia kosztów sądowych. Zatem z uwagi na powyższe pozwany obciążony został kwotą 360 zł stanowiącą 5% wartości przedmiotu sporu (600 zł x 12 x 5%). Ponadto na podstawie § 6 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądził od pozwanego na rzecz przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda kwotę 1200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt. 1 Kodeksu postępowania cywilnego Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.